สว่าง ณ กลางใจ

...สมาน สุดโต
รายงานจากซานฟรานซิสโก

พระวิเทศธรรมกวี เจ้าอาวาสวัดพุทธานุสรณ์ สหรัฐอเมริกา

วัดพุทธานุสรณ์ ฟรีมอนต์

แหล่งรวมใจคนไทยในเบย์ อาเรีย ซานฟรานซิสโก

วัดพุทธานุสรณ์เป็นศูนย์รวมประชาชนคนไทยในซานฟรานซิสโกตั้งแต่เริ่มก่อร่างสร้างเมื่อปี 2526 จากการร่วมกลุ่มคนชาวพุทธจำนวนหนึ่ง ก็ขยายมากขึ้นในเวลาต่อมา แม้ว่าจะไม่ใช่วัดแรกๆ ที่เกิดและก่อตั้งในสหรัฐอเมริกา แต่ได้กลายเป็นเพียงวัดเดียวในหลายเรื่องในสหรัฐอเมริกา กล่าวคือ เป็นวัดเพียงแห่งเดียวที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จฯ มาทรงวางศิลาฤกษ์อุโบสถ เมื่อวันที่ 25 พ.ค. 2536 ในช่วงเวลาที่พระองค์เสด็จฯ มารับทูลเกล้าฯ ถวายรางวัล 1993 Woman of the Year ณ มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Standford University) วันที่ 26 พ.ค. 2536

หนังสือพิมพ์ San Jose Mercury News ฉบับวันที่ 26 May 1993 พาดหัวข่าวว่า ประชาชนชาวไทยประมาณ 900 คน มาเฝ้าฯ รับเสด็จที่วัดในวันนั้น

เป็นวัดที่พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ เสด็จไปทรงยกช่อฟ้าอุโบสถ ทรงประกอบพิธีทอดผ้าพระกฐิน เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 พ.ย. 2539

เป็นวัดที่สมเด็จพระมหาธีราจารย์ (นิยม ฐานิสฺสโร) ที่ปฏิเสธการเดินทางไปต่างประเทศไม่ว่าประเทศไหนทั้งสิ้น แต่ต้องมาที่วัดพุทธานุสรณ์ สหรัฐอเมริกา ในเดือน พ.ค. 2536 เพื่อเป็นประธานสงฆ์ในโอกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จฯ มาทรงวางศิลาฤกษ์อุโบสถ และจากนั้นไม่ไปประเทศไหนๆ อีก

เป็นสมเด็จพระมหาธีราจารย์เช่นกันที่เมตตาออกแบบอุโบสถ 2 ชั้น รวมทั้งชั้นใต้ดิน จึงเป็นเพียงวัดเดียวที่ได้รับเมตตาจากท่าน เป็นวัดที่สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง) เจ้าอาวาสวัดปากน้ำภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร เจ้าคณะใหญ่หนเหนือ และแม่กองบาลีสนามหลวง มาเป็นประธานสงฆ์ในพิธีพัทธสีมา ฝังลูกนิมิต วันที่ 15 มิ.ย. 2540 ในครั้งนั้นมีพระสงฆ์ 150 รูป จากประเทศไทย ยุโรป และพระสงฆ์สมาชิกสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา ได้ร่วมกันประกอบพิธีสังฆกรรม

ในวันที่ 24-25 ก.ย. 2553 นี้ วัดนี้จะเป็นสถานที่ประชุมวิสามัญสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคาดว่าจะมีพระสงฆ์ที่เป็นพระธรรมทูตนับร้อยมาร่วมประชุม

วัดพุทธานุสรณ์ตั้งอยู่ 36054 Nile BLVD, Fremont, CA 94536-1563 USA

มี**พระวิเทศธรรมกวี (หลวงพ่อประเสริฐ กวิสฺสโร ป.ธ. 7 M.A)** รองประธานสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา เป็นเจ้าอาวาส โดยมีพระสงฆ์ที่เป็นพระธรรมทูตอยู่จำพรรษาอีก 5 รูป ได้แก่ **พระมหาอนันต์ สิริคุตฺโต พระมหาสถิตย์ อคฺควโร พระมหาสงการ คณิสสโร พระมหานิวัตร ปฏิภาณิสฺสโร พระมหาโกศล วชิรปญฺโญ ส่วนพระวุฒินันท์ โพธินนฺโท** เป็นพระนวกะ

หนังสือที่ระลึกสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จฯ ทรงวางศิลาฤกษ์อุโบสถ กล่าวประวัติการก่อตั้งวัดไว้ว่าวัดพุทธานุสรณ์ เริ่มมาจากกลุ่มคนกลุ่มเล็กๆ เมื่อปี 1983/2526 ด้วยความตั้งใจจริงในการที่จะสร้างวัดเพื่อให้เป็นศูนย์รวมและให้บริการคนไทยและชาวพุทธทั่วไป และเพื่อให้เป็นแหล่งอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมในดินแดนแห่งนี้ต่างคนต่างช่วยกันสร้างและทำนุบำรุงวัดด้วยกำลังทรัพย์ กำลังกาย และกำลังความคิดอย่างเต็มที่และด้วยดีตลอดมา วัดพุทธานุสรณ์ ศูนย์กลางสังคมไทยในเบย์ เอเรีย และเมืองใกล้เคียงในรัฐแคลิฟอร์เนียภาคเหนือนี้

คุณแดง ผู้อุปถัมภ์วัด

คณะสงฆ์ก็ดี คณะกรรมการบริหารวัดก็ดี สมาชิกโดยทั่วไปก็ดี ต่างเข้าใจหน้าที่ของตน และกระทำสิ่งที่พึงกระทำตามหน้าที่นั้นกิจกรรมด้านต่างๆ ที่ร่วมกันจัดขึ้นมา มีวัตถุประสงค์อันเดียวกัน คือ เพื่อประโยชน์และความสุขของสมาชิกวัดและสังคมโดยส่วนรวม สิ่งที่ทุกคนพึงตระหนักถึงก็คือ วัดพุทธานุสรณ์เป็นสมบัติส่วนรวมของสังคมที่จะพึงช่วยกันบำรุงและรักษาไว้ให้ดีที่สุดให้อยู่ถึงลูกถึงหลานตราบนานเท่านาน

ผมได้นมัสการพระวิเทศธรรมกวี เจ้าอาวาส ที่วัดพุทธานุสรณ์ เมื่อกลางเดือน มิ.ย. 2553 ได้เห็นความเมตตาของเจ้าอาวาส และอัธยาศัยไมตรีพระสงฆ์ที่จำพรรษา และคณะญาติโยมที่อุปถัมภ์วัดนี้แล้ว จึงไม่แปลกใจเมื่อทราบว่าสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีวัดที่เป็นสมาชิกไม่ต่ำกว่า 80 วัด กระจายอยู่ใน 30 รัฐ และพระธรรมทูตนับร้อย เลือกเป็นที่ประชุมวิสามัญ นอกจากนั้นวัดนี้มีความพร้อมทุกๆ ด้าน เช่น ด้านกายภาพเป็นวัดที่มีสถานที่กว้างขวางและสะอาด และด้านการบริการ เป็นวัดที่มี*บุคลากรทั้งพระและฆราวาสที่มีจิตอาสาพร้อมที่จะให้บริการและต้อนรับผู้มาเยือนด้วยน้ำใสใจจริง*

ส่วนวัตรปฏิบัติและปฏิปทาพระวิเทศธรรมกวี หรือหลวงพ่อประเสริฐ (กวิสฺสโร) ของพระภิกษุ-สามเณร นั้นใครเข้าใกล้ต้องศรัทธา ปสาทะ เพราะความมีเมตตาและเสียสละ ท่านทำงานอุทิศเวลาเพื่อพระศาสนาและส่วนรวมในการบริหารวัด ไม่ได้วางตัวว่าเป็นเจ้าอาวาสแล้วบริหารงานด้วยการออกคำสั่งหรือชี้นิ้ว แต่พร้อมที่จะลงมือทำเมื่อมีโอกาส วางตัวเสมอต้นเสมอปลาย

เมื่อญาติโยมมาที่วัดจะทักทาย โอภาปราศรัยให้เกียรติ และเป็นกันเองทั้งผู้ใหญ่และเยาวชน เมื่อประกอบพิธีกรรมใดๆ เช่น พิธีทำบุญหรือรับสังฆทาน จะแสดงธรรมบอกหลักธรรมและการทำบุญด้วยความเมตตา เสร็จแล้วอธิษฐานจิตและสาธยายพระพุทธมนต์ด้วยน้ำเสียงที่ผู้ฟังได้ยินจะเกิดปีติซาบซึ้งและประทับใจ

เมื่อคนไทยมาพบจะพูดและสนทนาด้วยภาษาไทยที่สุภาพเป็นกันเอง เมื่อฝรั่งอเมริกันมาหาความรู้ หรือปฏิบัติธรรมจะสนทนาให้ความรู้อย่างคล่องแคล่วด้วยภาษาอังกฤษ เพราะท่านเป็นนักเรียนเก่าสถาบันนาลันทา และมหาวิทยาลัยมคธ ประเทศอินเดีย ประกอบกับประสบการณ์ที่เป็นพระธรรมทูตที่สหรัฐอเมริกามานานตั้งแต่ปี 2525

เมื่อมีพระภิกษุสงฆ์ต่างวัดหรือจากประเทศไทยมาที่วัด ทุกรูปจะรู้สึกดีไม่เคอะเขิน เพราะทั้งเจ้าอาวาสและพระในวัด รวมทั้งญาติโยมให้การต้อนรับอย่างสมเกียรติเสมอ

พระธรรมทูตทุกรูปที่อยู่ในวัด มีวัตรปฏิบัติที่ดีงาม ใจดีมีเมตตา วางตัวอยู่ในศีลในวินัย เคารพอาวุโส ตื่นตัวในการปฏิบัติงาน แต่ละรูปจะเริ่มงานตั้งแต่เวลา 06.00 น. ทำวัตรสวดมนต์และภาวนาในอุโบสถ กวาดลานวัด ทำความสะอาดทั่วไป เสร็จแล้วฉันอาหารเช้า จากนั้นก็แยกย้ายกันทำงานตามที่ตนมีหน้าที่หรือได้รับมอบหมาย เช่น ต้อนรับญาติโยม อำนวยความสะดวกและช่วยดูแลนักเรียนที่มาเรียนช่วงซัมเมอร์ จนได้เวลาฉันเพลในเวลา 11.00 น. เสร็จแล้วก็มีภาระที่ต้องทำต่อในช่วงบ่ายโดยไม่มีเวลาว่าง ถึงเย็นทำวัตรสวดมนต์ และภาวนาพร้อมกับญาติโยมที่มาวัด ได้เวลาสมควรจึงพักผ่อน ชีวิตหมุนไปเพื่อพระศาสนาและสังคมส่วนรวม ไม่มีเวลาใดที่ล่วงไปโดยเปล่าประโยชน์

ผมเห็นปฏิปทาพระธรรมทูตที่วัดนี้และวัดอื่นๆ ในสหรัฐอเมริกาแล้ว ต้องยอมรับว่าท่านทำงานหนักทุกรูป โดยไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อย ขออนุโมทนาสาธุ

เมื่อพูดถึงพระสงฆ์แล้ว ต้องพูดถึงญาติโยมที่อุปถัมภ์วัด ที่ผมเห็นไม่ว่าหญิงหรือชายมาวัดด้วยความเต็มใจ แต่ละคนไม่ได้มามือเปล่า ต่างเตรียมอาหารมาถวายพระ ทั้งเช้าทั้งเพล ขึ้นอยู่ว่าจะมาเวลาไหน ญาติโยมที่มีฝีมือด้านการครัว ก็จะมาทำอาหารถวายพระ และเตรียมไว้ให้นักเรียนและครูอาสาสมัครที่มาสอนหนังสือ จะเห็นอาหารเต็มจานเต็มโต๊ะตลอด หิวเมื่อไรรับประทานได้ในเวลานั้น บางคนมีฝีมือด้านตัดผมเสริมสวยก็พร้อมที่จะบริการเมื่อมีคนมาขอใช้บริการ เรียกว่าเป็นสังคมที่มีความสุข เป็นกันเองเหมือนสังคมไทยในอดีต

วันอาทิตย์ เป็นวันที่วัดมีงานหนักมาก เพราะมีตลาดนัดขายอาหารไทย มีผู้มาอาสาทำอาหารขายในราคาถูกและอร่อย นำรายได้บำรุงวัดโดยไม่หักค่าแรงและค่าใช้จ่าย จึงไทยและฝรั่งหลั่งไหลมาอุดหนุนกันแน่นวัด ทุกวันอาทิตย์มีรายเข้าวัดวันละประมาณ 4,000 เหรียญสหรัฐ หากช่วงเทศกาล เช่น วันสงกรานต์ จะได้ประมาณ 1 หมื่นเหรียญสหรัฐ

ผมสัมภาษณ์ วรรณภา ภูรัตนพันธ์ หรือคุณแดง ที่เป็นผู้อุปถัมภ์วัดมาแต่แรก เรื่องที่คนไทยมีใจให้กับวัดพุทธานุสรณ์นั้น เป็นเพราะทุกคนต้องการให้เป็นวัด เพื่อสังคม ประชาชนพึ่งวัด วัดพึ่งสังคม ต่างช่วยกันและกัน สอดคล้องกับความต้องการของทุกคนและเจ้าอาวาสที่ต้องการเห็น **บวร** หรือบ้าน วัดแลโรงเรียนเกิดที่นี่ ซึ่งเกิดคู่กับวัดมานาน

คุณแดงว่าวัดนี้เกิดขึ้นเพราะคุณสมเกียรติ พงษ์กันทา ร่วมกับคณะ หาสถานที่สร้างวัดแล้วนิมนต์ท่านเจ้าคุณประเสริฐมาเป็นหลัก จากนั้นได้ร่วมมือกันแน่นหนาพัฒนาจนมีความเป็นวัดสมบูรณ์ รวมทั้งมีอุโบสถ ปัจจุบันวัดนี้เป็นศูนย์กลางของสังคมคนไทยที่อยู่ในฟรีมอนต์และเมืองใกล้เคียง

ในวันปกติบรรดาชาวบ้านจะสลับสับเปลี่ยนกันทำอาหารมาถวายพระ หรือมิเช่นนั้นก็มีญาติโยมมาจองทำบุญในโอกาสพิเศษต่างๆ บางวันมากันจนแน่นวัด จนกระทั่งเกือบไม่มีที่ตั้งที่วางอาหารทีเดียว

ขอบอกว่า มาที่วัดนี้มีทั้งอาหารและความอบอุ่น

กิจกรรมเพื่อสังคมคนไทยในสหรัฐอเมริกาของวัดอีกอย่างหนึ่ง คือ การจัดตั้งโรงเรียนสอนหนังสือให้ลูกหลานไทยที่เกิดในสหรัฐอเมริกาให้มีความคุ้นเคยกับภาษา วัฒนธรรม และประเพณีไทย ทั้งนี้โดยได้รับความร่วมมือจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหวิทยาลัย จัดอบรมครูอาสามาให้ทั้งในช่วงซัมเมอร์ 3 เดือน และสอนประจำปีทุกวันเสาร์-อาทิตย์

วันที่นักเรียน ครู และผู้ปกครอง ตลอดถึงเพื่อนบ้านและแขกผู้มีเกียรติรอคอย คือ วัน Thai Classical Night ซึ่งจัดมาเป็นปีที่ 16 แล้วในปีนี้ ในงานจะมีการแสดงผลงานด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ปีนี้ตรงกับวันที่ 16 มิ.ย. 2553 นักเรียนชายหญิงตั้งแต่รุ่นเยาว์ถึงวัยรุ่น แสดงได้ดีทุกรายการและทุกประเภท เรียกเสียงปรบมือดังกึกก้องจากผู้ชมประมาณ 200 คน ตลอดเวลา

เรื่องดีๆ ที่วัดพุทธานุสรณ์ นั้นมีอีกมากแต่เนื้อที่จำกัด จึงต้องยุติเพียงนี้ ❍

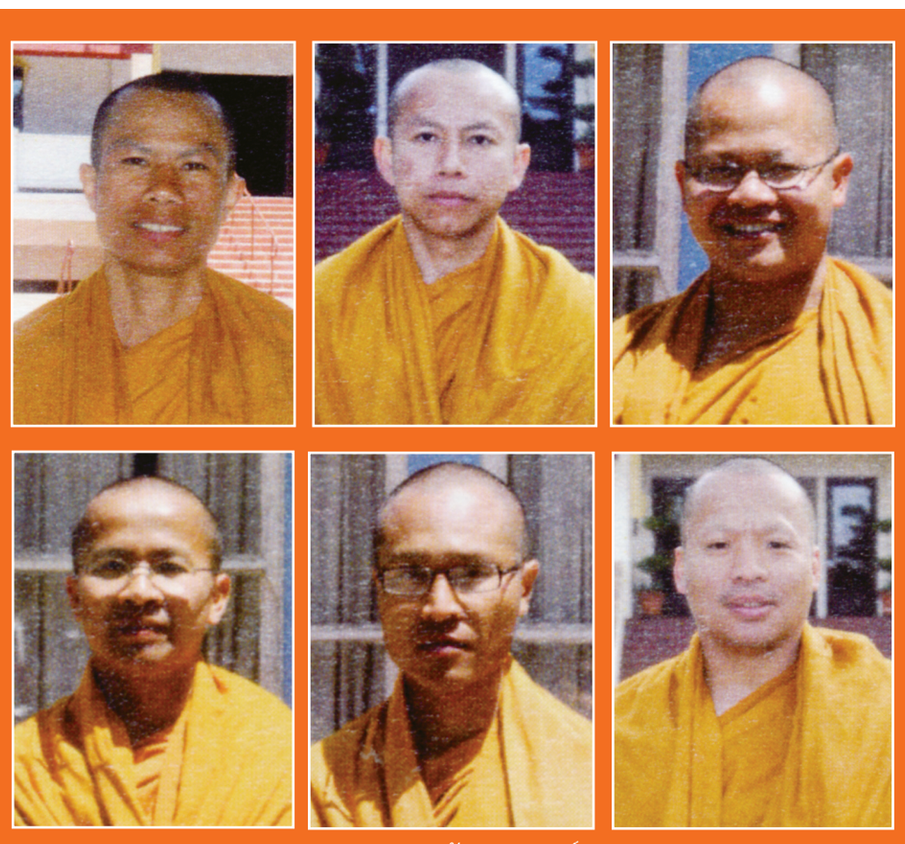
พระธรรมทูตวัดพุทธานุสรณ์

เด็กลูกหลานไทยวิ่งเล่นหน้าอุโบสถ

กรรมาภิวัฒน์

...อ.ตุ้ย วรธรรม

วิญญาณ... ของความเป็นแม่

เห็นรอยแผลเป็นทั่วลำตัวของ "น้องภูมิ" ด.ช.อดิศักดิ์ เพราะแป้น วัย 3 ขวบ ที่ จ.ปราจีนบุรี ซึ่งถูกแม่บังเกิดเกล้าและพ่อเลี้ยงทำร้ายร่างกายด้วยการใช้น้ำร้อนลวก จี้ด้วยไฟ

และคงไม่ใช่แค่นี้ ปหรณวัตถุ-อย่างฝ่ามือฝ่าเท้า ก็คงจะใช้เล่นงานน้องภูมิเวลาที่ร้องไห้ส่งเสียงดังเป็นที่รำคาญหู หรือเวลาที่พวกเขาโกรธ ไม่สบอารมณ์ขึ้นมา ก็คงมาระบายกับน้อง

อะไรที่อยู่ใกล้ๆ มือหยิบฉวยมาได้ก็คงจะไม่เว้น เพราะขนาดเอา "น้ำร้อน" มาราด และเอา "ไฟ" จี้ที่ตามลำตัว ก็ถือว่าสากรรจ์และอุกฤษฏ์แล้ว

ทำไม "จิตใจ" คนสมัยนี้ถึง "อำมหิตกักขฬะ" ขนาดนี้ ยิ่งโดยเฉพาะคนที่ได้ชื่อว่าเป็น "แม่" ผู้ให้ชีวิตแท้ๆ แต่ไม่มีแม้ "ความรัก" สักนิดในชีวิตที่เกิดแต่ตน

หรือเห็นว่าชีวิตนี้ตนเป็นผู้ให้มาแล้วจะทำอะไรก็ได้กระนั้นหรือ?

ถ้าคิดอย่างนั้นก็คงไม่ใช่ธรรมชาติวิสัย "มนุษย์" เพราะขนาดดิรัจฉานก็ยังรักและหวง "ลูก" ของมันและดูจะยิ่งกว่ามนุษย์บางคนเสียอีก

อย่าลืมว่า "น้องภูมิ" มิใช่แค่บอบช้ำเฉพาะ "ร่างกาย" เท่านั้น แต่ที่ยิ่งกว่านั้นคือ "จิตใจ" ของน้องซึ่งได้ถูกกระทำย่ำยีอย่างหนักหน่วงรุนแรง

แผลเป็นบนลำตัวของน้องภูมิ บ่งบอกได้เป็นอย่างดีว่า ตลอดเวลาที่อยู่กับแม่ของตนและพ่อเลี้ยงนั้นคงไม่ได้รับ "ความรัก ความอบอุ่น" จากอกของแม่และความอาทรจากพ่อเลี้ยงแน่

เพราะถ้าพวกเขามีให้บ้าง น้องภูมิก็คงไม่ต้องตกอยู่ในความบอบช้ำทั้งร่างกายและจิตใจเช่นนี้

ตรงนี้แหละน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง ซึ่งทุกฝ่ายที่มีส่วนจะต้องเข้าไปช่วยเหลือน้องภูมิอย่างรีบด่วน และที่ขาดไม่ได้ก็คือ คุณพ่อแท้ๆ จะต้องให้ความอบอุ่นแก่น้องอยู่ใกล้ๆ

ส่วนแม่และพ่อเลี้ยงที่ทำ "หนีกรรม" ซึ่งไม่มีใครยอมรับได้แล้วหนีไปนั้น สุดท้ายก็ถูกจับกลับมารับใช้ "ผลกรรม" ที่พวกตนได้ก่อขึ้น

และพวกเขาถูกสังคมประณาม และคงไม่มีญาติพี่น้องคนไหนที่ยอมรับได้กับกรรมกระดากด้างที่พวกเขาได้ทำลงไป และถ้าพ่อแม่ของพวกเขายังอยู่ ก็คงจะตำหนิว่าทำไมทำกับลูกตัวเองหรือทำกับเด็กได้ขนาดนี้

น่าคิดว่าคำสารภาพจากปากของพวกเขาคือ เคยเสพยาเสพติดมาก่อน (ไม่รู้ว่าตอนนี้ยังเสพหรือเปล่า) และไม่มีงานทำเป็นหลักแหล่ง ก็ยิ่งทำให้ไม่แปลกใจว่าทำไมพวกเขาถึงทำกับเด็กตัวน้อยได้ลงคอ

เรื่องนี้เป็นอุทาหรณ์สำหรับทุกครอบครัวเป็นอย่างดี

ไม่ว่าครอบครัวใดถ้ามียาเสพติดและสิ่งมึนเมาเข้ามาเกี่ยวข้องครอบครัวนั้น ก็เตรียมรอรับกับความพินาศที่จะเกิดขึ้นตามมาอย่างแน่นอน

เพราะสิ่งเหล่านี้มีทางดำเนินแค่ทางเดียวเท่านั้น คือ ทางไปสู่ความเสื่อม ซึ่งทางพระพุทธศาสนาเรียกว่า "อบายมุข"

ซึ่งใครเดินเข้ามาสู่เส้นทางนี้แล้ว ก็เท่ากับชีวิตของตนนั้นตั้งอยู่บนปาก (ทาง) ความเสื่อมหรือขาข้างหนึ่งหย่อนลง "ปากเหว" ไปแล้ว

อนึ่ง ในฐานะที่เป็นผู้ชายคนหนึ่งขอให้สติในการหาสามีใหม่ สมมติถ้ามีลูกติดไปด้วย กรุณาพิจารณาคนที่จะมาเป็นสามีใหม่และมาเป็นพ่อใหม่ของลูกให้ดีที่สุด

อย่าเลือกเพราะเขาหล่อ (เหลือเกิน) อย่าเลือกเพราะเขาเอาใจคุณเก่ง (เหลือเกิน) อย่าเลือกเพราะเขาบอกว่ารักเรา (เหลือเกิน) อย่าเลือกเพราะเขาพูดจาดี (เหลือเกิน) เป็นต้น เพราะนั่นอาจเป็นแค่ภาพลวงตา!!!

การจะเลือกใครมาเป็นสามีใหม่ อย่าลืมที่จะหันไปดู "ลูก" ของเราด้วย ดูว่าเขารักลูกเราไหม พูดจาดีด้วยไหม ทำดีด้วยไหม ต่อหน้าลับหลังเป็นยังไง ต้องดู!

ที่สำคัญได้สามีใหม่ก็อย่าเห็นแก่ "ราคะ" หลงเขามากจนตามัว หรือให้ท้ายเขาทำร้ายลูกตัวเอง แต่สิ่งไหนที่เห็นว่าเขาทำเลวต่อลูกเรา ต้องกล้าที่จะปกป้องลูกจากเงื้อมมือชั่วๆ นั้น

วิญญาณของความเป็นแม่จะต้องอยู่ยืนยงเสมอทุกเวลาและทุกสถานการณ์ ❍